

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/030 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1D, onderdeel van De Woenselse Poort tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 26 april 2022 een klaagschrift, gedateerd op 25 april 2022, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing van 21 april 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen door inname van de telefoon van klager.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon en mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klachtencommissie ontving op 28 april 2022 een e-mailbericht ontvangen van mevrouw XXXX, GZ- psycholoog en zorgverantwoordelijke van klager, hierna te noemen verweerster. Hierin heeft zij aangegeven de klacht van klager op voorhand te erkennen. Naar aanleiding hiervan heeft de klachtencommissie besloten om de klacht schriftelijk, zonder mondelinge behandeling, te behandelen. Met de erkenning van de klacht is immers geen hoor en wederhoor nodig.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op:

- de beslissing van 21 april 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van zijn recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen door inname van de telefoon van klager.

3. De feiten

Klager is TBS met dwangverpleging opgelegd op grond van artikel 37 a jo 37b WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 4 april 2022 en geldt tot en met 30 mei 2023.

Klager is opgenomen op de afdeling Volte 1D, onderdeel van De Woenselse Poort in Eindhoven, onderdeel van GGzE.

Op 21 april 2022 heeft de zorgverantwoordelijke besloten om klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen door inname van de telefoon van klager. Aan de klachtencommissie is een formulier "beslissing verlenen verplichte zorg (art. 9:6 Wvsgz)" overgelegd, welke aan klager is overhandigd.

Bij bovengenoemd formulier heeft de geneesheer-directeur per brief aan klager laten weten dat verweerster heeft besloten om hem verplichte zorg te verlenen. In de brief wordt klager gewezen op zijn recht om een klacht in te dienen bij de klachtencommissie en op de mogelijkheid om zich te laten bijstaan voor advies en bijstand door de Patiëntenvertrouwenspersoon en op de mogelijkheid dat familieleden en voor de continuïteit van zorg essentiële naasten voor advies en bijstand contact kunnen opnemen met de onafhankelijke Familievertrouwenspersoon.

4. Standpunt van klager

Klager is het niet eens met de opgelegde vorm van verplichte zorg die ziet op het beperken van het recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen door het innemen van de telefoon van klager. In zijn klacht geeft klager aan dat zijn telefoon onterecht is ingenomen, waardoor hij geen contact kon leggen met familie of zaken kon doen. De reden voor inname van de telefoon was dat klager had aangegeven de media wilde inlichten over bepaalde zaken en dit is in zijn ogen niet verboden. Klager wenst dan ook een schadevergoeding voor het onrechtmatig innemen van zijn telefoon.

5. Standpunt van verweerster

Verweerster heeft op 28 april 2022. aangegeven dat de klacht door haar wordt erkend dat de beslissing onvoldoende was onderbouwd en dat de telefoon inmiddels is teruggeven aan klager.

6. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat klager TBS met dwangverpleging is opgelegd op grond van artikel 37 a jo 37b WvSr. Deze maatregel is ingegaan op 4 april 2022 en geldt tot en met 30 mei 2023. Op personen die om die reden zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis is op grond van artikel 9:1 van de Wvggz de klachtprocedure van deze wet van toepassing.

Klager klaagt over de beslissing op grond van artikel 9:6 Wvggz om hem verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van recht op vrij gebruik van communicatiemiddelen.

Op grond van artikel 10:3 onder h van de Wvggz kan klager over een beslissing over de uitvoering van verplichte zorg een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie is bevoegd om de klachten van klager te beoordelen.

7. De beoordeling van de klachten

Klager heeft in zijn klaagschrift ook gevraagd om schorsing van de beslissing om hem te beperken in zijn recht op het vrij gebruik van communicatiemiddelen. Het secretariaat van de klachtencommissie heeft naar aanleiding van dit verzoek op 28 april 2022 een e-mail gezonden aan verweerster. Verweerster heeft bij e-mail van 28 april 2022 aan het secretariaat van de klachtencommissie laten weten dat klager inmiddels zijn telefoon alweer terug heeft gekregen. De klachtencommissie heeft om die reden geen beslissing hoeven nemen over het verzoek om de beslissing waarover werd geklaagd te schorsen.

Door klager is in het klaagschrift aangegeven dat zijn telefoon op 21 april 2022 zou zijn ingenomen. Deze datum wordt bevestigd in het formulier "beslissing verlenen verplichte zorg" (art. 9:6 lid 1 en 2 Wvggz) dat de klachtencommissie heeft ontvangen van verweerster. In dit formulier staat dat de verplichte zorg is gestart op 21-04-2022. Dat betekent dat de klachtencommissie ervanuit gaat dat de telefoon van klager is ingenomen geweest van 21 april 2022 tot en met 27 april 2022. Dus voor een periode van zeven dagen.

De klachtencommissie heeft na ontvangst van het eerder genoemde formulier geconstateerd dat de beslissing om de telefoon van klager in te nemen niet was onderbouwd binnen de kaders van de Wvggz. De klachtencommissie heeft dit aan verweerster laten weten in de eerder genoemde e-mail van 28 april 2022. Door verweerster is in de e-mail van 28 april 2022 erkend dat de beslissing onvoldoende onderbouwd was. De klachtencommissie heeft naar aanleiding van deze mededeling geconcludeerd dat verweerster daarmee erkent dat de beslissing een toetsing aan de criteria die de Wvggz aan dergelijke beslissingen stelt, niet kan doorstaan en daarom om die reden al gegrond verklaard zou moeten worden.

Deze erkenning zou er in de ogen van de klachtencommissie dan ook toe moeten leiden dat de klacht gegrond moet worden verklaard. In dat licht acht de klachtencommissie het onnodig om de

klacht mondeling te behandelen. De klachtencommissie heeft daarom besloten om de klacht schriftelijk af te doen.

De klachtencommissie verklaart de klacht over de beslissing van 21 april 2022 om klager te beperken in zijn recht op het vrij gebruik van communicatiemiddelen, door zijn telefoon in te nemen gegrond.

8. Schadevergoeding

Door klager is verzocht om hem een schadevergoeding toe te kennen. Klager geeft niet aan wat in zijn ogen een passende schadevergoeding zou zijn. De klachtencommissie maakt daarom gebruik van haar bevoegdheid, gegeven in artikel 10:11 lid 2 Wvvgz, om ambtshalve te besluiten tot het toekennen van een schadevergoeding.

De klachtencommissie kent klager een schadevergoeding toe van € 10,= per dag waarin zijn telefoon is ingenomen geweest. De schadevergoeding aan klager komt daarmee uit op een bedrag van € 70,=

9. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht over:

de beslissing van 21 april 2022 om aan klager verplichte zorg te verlenen in de vorm van het beperken van vrij gebruik van communicatiemiddelen; **gegrond**,

Doordat de klachtencommissie de klacht gegrond heeft verklaard is de bestreden beslissing vernietigd. Deze vernietiging brengt daarmee ook met zich mee dat de rechtsgevolgen van deze beslissing zijn vernietigd.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 19 mei 2022 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer mr. XXXX, voorzitter, en de leden, XXXX, psychiater, en XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.